

"Śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą..."

Ksiądz Jan Twardowski Patron naszej szkoły

Ksiądz Jan Twardowski jest dla wszystkich wzorem do naśladowania, wzorem mądrości, dobroci, życzliwości, wyrozumiałości i ciepła. Jego poezja towarzyszy nam na ścieżkach szkolnego etapu życia. Jest w niej wiele wrażliwości na potrzeby bliźnich, a jego prosty język dociera do serc wielu odbiorców.

Życiorys Patrona szkoły:

Ksiądz Jan Twardowski urodził się 1 czerwca 1915 roku w Warszawie, w rodzinie kolejarskiej. W kilka tygodni później jego rodzinę zarządzeniem rosyjskich władz zmuszono do wyjazdu do Rosji - toczy się przecież pierwsza wojna światowa.

Po trzech latach rodzina Twardowskich wróciła do kraju i zamieszkała w Warszawie. Po ukończeniu szkoły powszechnej Janek rozpoczął edukację w gimnazjum. W 1935 roku uzyskał maturę. Na początku 1932 roku nawiązał współpracę z pismem młodzieży gimnazjalnej *Kuźnia Młodych*, w którym prowadził stałą rubrykę, drukował wiersze, opowiadania, wywiady, artykuły i felietony. Bezpośrednio po maturze Jan Twardowski rozpoczął studia polonistyczne na Uniwersytecie Warszawskim. W 1937 roku wydał swój debiutancki tomik wierszy **Powrót Andersena**. Książka ukazała się w nakładzie 40 egzemplarzy. Po wybuchu wojny poeta pozostał w Warszawie

i brał udział w ruchu podziemnym. W powstaniu warszawskim walczył został ranny, a po klęsce, uczestniczył w popowstańczej tułaczce po okupowanym kraju. Przebywał m.in. w okolicach Radomia i tam ostatecznie postanowił poświęcić się służbie Bogu i Kościołowi. Pod koniec wojny wstąpił do seminarium duchownego w Czubinie koło Błonia, a w sierpniu 1945 roku wraz z innymi alumnami, przeniósł się do Seminarium Duchownego w Warszawie. Jednocześnie rozpoczął studia teologiczne na Uniwersytecie Warszawskim. W 1948 roku obronił pracę magisterską, a 4 lipca, został wyświęcony na księdza. Pracę duchownego rozpoczął jako wikary parafii w podwarszawskim Pruszkowie, gdzie przebywał trzy lata. W 1951 roku ksiądz Jan wrócił do Warszawy. Był wikarym w kościele św. Stanisława na warszawskim Żoliborzu, a następnie w kościele Matki Boskiej Nieustającej Pomocy na Saskiej Kępie oraz w kościele Wszystkich Świętych przy placu Grzybowskiem. Od 1948 roku pełni też obowiązki prefekta w Pruszkowie w szkole specjalnej i w Koszajcu w domu dziecka, następnie w Warszawie na Woli w gimnazjum im. A. Sowińskiego, a później w liceum im. Św. Stanisława. W 1959 roku został rektorem kościoła sióstr Wizytek i pozostał nim aż do emerytury.

W 1979 roku ukazały się Poezje wybrane, które otrzymały nagrodę polskiego Penklubu. Wydany w 1982 roku Rachunek dla dorosłego przyniósł poecie kolejną nagrodę i popularność, której jesteśmy świadkami do dzisiaj. Kolejne lata obfitowały w tomy poezji ks. Jana Twardowskiego. Przetłumaczono je na wiele języków, m.in. albański, angielski, białoruski, czeski, esperanto, fiński, flamandzki, francuski, hebrajski, macedoński, niemiecki, rosyjski, słowacki, szwedzki, ukraiński, węgierski, włoski. Ks. Jan Twardowski zmarł w Warszawie 18 stycznia 2006 roku, w wieku 90 lat.

Twórczość dla dzieci

Ksiądz Jan Twardowski najbardziej lubi pisać dla dzieci. One bowiem potrafią zauważyć to, co w życiu najprostsze. Uczą, jak dostrzegać dobro w świecie. Są pełne ufności. Zwracają uwagę na szczegóły, zadając ciekawe pytania,

każą logicznie myśleć. Dlatego dziecięcy sposób patrzenia na świat jest tak fascynujący.

Dziecko jednak — to czytelnik niezwykle wymagający. Nie jest łatwo pisać dla dzieci. Ksiądz Twardowski dobrze o tym wiedział. Stąd też zwraca się do nich w swoich wierszach i opowiadaniach z niepowtarzalną prostotą a zarazem głębią. Potrafi nawiązać z nimi kontakt. Językiem obrazowym mówi o zwyczajnym świecie: o tajemnicach drzew i kwiatów, świętach, wakacjach czy klasówce z religii. Działa na wyobraźnię, gdy opowiada o Mamusi, która uczyła go znaku krzyża czy o św. Mikołaju, który jest bardzo cierpliwy, bo cały rok czeka na jeden dzień, żeby pokazać się ludziom. Jak sam wiele razy podkreślał, ks. Twardowski wiele zawdzięcza dzieciom. Zarówno tym, które uczył religii na pierwszej parafii w Żbikowie, jak też tym, do których potem w warszawskim kościele Sióstr Wizytek głosił homilie, z którymi się spotykał, rozmawiał i którym pozwalał rysować zwierzątka na białym kaflowym piecu w swoim pokoju. Dlatego wszystko, co wciąż do nich pisze, wyrasta z osobistych doświadczeń, z autentycznego przeżycia. Utwory dla dzieci ks. Jana Twardowskiego są po raz pierwszy zebrane w całości. Do tej pory rozproszone w różnych tomikach oraz różnych wydaniach i wersjach, zostały teraz — po konsultacji z Autorem — usystematyzowane i podzielone na trzy tomy o tytułach:

ZESZYT W KRATKĘ 1973, NOWY ZESZYT W KRATKĘ 1986,
PATYKI I PATYCZKI 1987.

Z pewnością mogą je czytać także dorośli. Kiedy bowiem zyskują oni nadzieję, szczerą oraz ufność do ludzi i świata, odradzają się przecież w źródle dzieciństwa. To bardzo pięknie zachować dziecięcą ufność przez całe życie — podpowiada autor „Zeszytów w kratkę”.